

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Mf.I.50.036/2020/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a jogi képviselővel nem rendelkező **felperes (CÍM)** felperesnek - a Dr. Nagy Szilárd ügyvéd ügyintézése mellett eljáró Nagy és Kiss Ügyvédi Iroda (**CÍM**) által képviselt **alperes (CÍM)** alperes ellen munkaviszony megszüntetése iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 4.M.70.070/2020/19. számú ítélete ellen a felperes által 21., 23. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 192 000 (százkilencvenkétezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

- [1] A felperes 2014. október 16. napjától áll munkaviszonyban az alperesnél, mely előbb határozott, majd 2014. december 17. napi módosítással határozatlan időtartamra jött létre. A felperes munkaköre „gépjárművezető II”.
- [2] Az alperes 2018. június 5. napján a felperes munkaviszonyát a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban Mt.) 78. §-ra hivatkozva azonnali hatállyal felmondással megszüntette. Az azonnali hatályú felmondásának indokaként rögzítette, hogy a felperes a 2018. május 24. napján neki kézbesítésre kiosztott egy csomagot maradványként adott le, leszámolt, majd a másnapi kiosztásra váró küldemények közül egy csomagot kivett és a gépjárműhöz vitt anélkül, hogy azt újra kiosztották volna a részére. A csomagot a gépjármű átvizsgálása során az anyósülés alatt találták meg, az csak újságpapírokat tartalmazott. a címzett elmondása szerint a tényleges csomagot a felperes részére aznap délelőtt kézbesítette, annak ellenértékeként 54 990 forintot a felperesnek átadott, aki ezen összeggel az alperes felé nem számolt el, azt saját céljára fordította, ezzel a munkáltatónak kárt okozott. A felperes ezzel megszegte a Biztonsági Kódex kiadásáról szóló 58/2012 Vig. utasítás I. fejezet, Biztonsági Szabályzat 3.1. pontját, a Postakezelési Szabályzat I. fejezet 3.1.19, 7.1.1), XI. fejezet 1.2.c) és V. fejezet 8.1.3) pontjait, az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontját, az Etikai Kódex II. fejezet 1. és 2. pontjait, valamint az IPH Szabályzat 16.3.8. pontját. megalapozott a gyanú arra, hogy elkövette a lopás, illetve sikkasztás vétségét, ekként magatartása folytán méltatlanná vált a munkáltató bizalmára, munkaviszonyának fenntartása lehetetlenné vált.
- [3] Az alperes 2018. június 7. napján a Nyíregyházi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályánál lopás szabálysértése, valamint kisebb értékre elkövetett sikkasztás vétség elkövetésének alapos gyanúja miatt büntetőfeljelentést tett. A Nyíregyházi Járásbíróság 2019. november 12. napján jogerőre emelkedett **ÜGYSZÁM** számú büntetővégzésével a felperessel szemben sikkasztás vétsége [Btk. 371. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] miatt 150 napi tétel, az egy napi tétel összegét 1000 forintban megállapítva, 150 000 forint pénzbüntetést szabott ki, melynek megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett. A felperes terhére megállapított tényállás szerint 2018. május 28.

napján a felperes az alperes nyíregyházi logisztikai üzemében kézbesítésre vett át 31 darab csomagot. Ezek közül egy csomagot kivett, átcsomagolt, az eredeti csomagon lévő címrakatot arról levéve egy általa készített csomagra ragasztotta rá, mely utóbbi műanyagdarabot, fóliadarabokat és reklámújságokat tartalmazott. A felperes az eredeti csomagot kiszállította, annak ellenértékeként 54 990 forintot átvett. Az általa készített csomagot a logisztikai üzembe visszavitte, és azt a sikertelen kézbesítésű csomagok között szerepeltette, majd azt a leszámolt csomagokat tartalmazó konténerből kivette, és a szolgálati gépkocsijába rejtette. A leszámolásakor az átadott 54 990 forinttal nem számolt el. A felperest munkatársai tetten érték.

- [4] A felperes a 2018. június 21. napján benyújtott keresetében kérte az azonnali hatályú felmondással történő munkaviszony-megszüntetés jogellenességének megállapítását, továbbá kérte kötelezni az alperest nettó 2 160 000 forint elmaradt munkabér és 245 000 forint cafeteria kártérítésként történő megfizetésére, kérte továbbá munkaviszonyának a helyreállítását. A kereseti érvelése szerint a felmondásban ismertetett tényállás nem valós, mert nem követett el semmilyen kötelezettségszegést.
- [5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Hivatkozása szerint az azonnali hatályú felmentésben rögzített indok valós, a felperes munkaviszonyából származó kötelezettségét szándékosan, jelentős mértékben megszegte, a munkáltató bizalomvesztése miatt a munkaviszony fenntartása lehetetlenné vált. Vitatta a kereset összecszerűségét is.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest az alperes javára 100 000 forint perköltség megfizetésére.
- [7] Az ítélet indokolása szerint jogerős büntetővégzés állapította meg, hogy a felperes az azonnali hatályú felmondásban is megjelöltek elkövette, és ezzel egy rendbeli, a Btk. 372. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kisebb értékre elkövetett sikkasztás vétségét valósította meg. A büntetőbíróság határozatához a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban Pp.) 264. § (1) bekezdése szerint a bűnösség megállapítása tekintetében a munkaügyi bíróság is kötött; a felperes az ellene folyamatban volt büntetőeljárásban tisztázhatta volna magát. A jogerős büntetővégzés bizonyította az azonnali hatályú felmondásban foglalt indokok valóságát és okszerűségét, a kötelezettségszegés olyan súlyú, amelyre tekintettel az alperestől a munkaviszony fenntartása nem volt elvárható. A felperes iratellenesen állította, hogy a munkáltató csak hat hónap elteltével tett rendőrségi feljelentést.
- [8] A felperes fellebbezésében az elsőfokú eljárás szabályszerűségének felülvizsgálatát kérte a Pp. 369.§ (1) bekezdése alapján. Hivatkozott arra, hogy habár több alkalommal is kérte, az eljárásban részére ügyvédet nem jelöltek ki, az ügyét részletesen nem vizsgálták ki. Hivatkozott arra, hogy a munkaruháját még 2016. évben leadta. Állítása szerint SZ vallomása nem volt valós, sérelmezte, hogy a videófelvételeket, a rendőrségi vizsgálat eredményét neki nem mutatták meg.
- [9] Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Kiemelte, hogy a bíróság a jogerős büntetőhatározathoz kötött, ítéletét annak alapján hozta meg.
- [10] Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [11] A fellebbezés nem alapos.

- [12] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel rögzíti az ítéletábra, hogy a felperes jelen perben előterjesztett keresete kizárólag a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetése jogellenességén alapuló elmaradt jövedelem és cafetéria megtérítésére irányult. A rendelkezésre álló nyilatkozatok szerint ugyan az alperesi munkáltató az azonnali hatályú felmondást követően (alperesi előadás szerint 2018.10.10. napján) munkáltatói fizetési felszólítással 152 300 forint megfizetésére is kötelezte a felperest, amelyben munkaruha ellenértéke is szerepel, ezen munkáltatói fizetési felszólítás azonban nem képezte jelen per tárgyát. A Pp. 342. § (1) bekezdése értelmében az érdemi döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, az ellenkérelmen és a beszámítási kérelmen, azaz a bíróság csak olyan kérdésben vizsgálódhat, és hozhat döntést, amelyre a felperes a Pp. 170-172. § szerint keresetet terjesztett elő. A felperes ugyan már az elsőfokú eljárásban is sérelmezte a munkáltatói fizetési felszólításban foglaltakat, azonban ezzel kapcsolatosan keresetet - a bíróság döntésre irányuló határozott, a Pp.-ben írtaknak alakilag és tartalmában is megfelelő kérelmet - nem terjesztett elő, ezért az ezzel kapcsolatban előadottak a Pp. 342. § (1) bekezdése alapján sem az elsőfokú eljárásban, sem a fellebbezéssel kapcsolatban nem voltak vizsgálhatóak. Megjegyzi ugyanakkor az ítéletábra, hogy az Mt. 287. § (1) bekezdés d) pontja alapján a munkáltatói fizetési felszólítás ellen a keresetlevelet annak közlésétől számított harminc napon belül kell előterjeszteni.
- [13] A felperes fellebbezésében a gyakorolni kért felülvizsgálati jogkört a Pp. 369. § (1) bekezdésében jelölte meg, így az ítéletábra kizárólag az elsőfokú eljárás szabályszerűségét vizsgálhatta.
- [14] A felperes sérelmezte, hogy részére a bíróság nem rendelt ki ügyvédet. Jelen perben a jogi képviselőt a Pp. 514. § (2) bekezdése értelmében nem kötelező, a fél maga dönt arról, hogy kíván-e jogi képviselőt meghatalmazni. Amennyiben a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvényben foglalt feltételeknek megfelel, az állam a fél részére pártfogó ügyvédet biztosít (11. §). Az ügyfél pártfogó ügyvéd kirendelése iránti kérelmét a 22. § (1) bekezdés értelmében nem az eljáró bírósághoz, hanem a jogi segítségnyújtó szolgálathoz, az erre a célra rendszeresített nyomtatvány kitöltésével nyújthatja be; kérelméről, tehát pártfogó ügyvéd kirendeléséről nem a bíróság, hanem a jogi segítségnyújtó szolgálat dönt. A bíróság feladata a Pp. 111. § szerint csupán annyi, hogy a jogi képviselő nélkül eljáró felet indokolt esetben a pártfogó ügyvédi képviselőt engedélyezésének lehetőségéről a szükséges tájékoztatással ellássa. Az elsőfokú bíróság 13., 14-I., 17. sorszám alatti, idéző végzéshez kapcsolt tájékoztatások között felhívta a felperes figyelmét arra, hogy a pártfogó ügyvédi képviselőt a lakóhelye, tartózkodási helye szerint illetékes fővárosi vagy megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatalánál kérhet, 17. alatti végzés mellékleteként pontosan feltüntetve a tartózkodási hely szerint illetékes Igazságügyi Szolgálat megnevezését, elérhetőségeit, ügyfélfogadási idejét is. Az elsőfokú bíróság a szükséges tájékoztatást ekként megadta a felperesnek, eljárási szabálysértés nem történt. Amennyiben a felperes a tájékoztatás ellenére a pártfogó ügyvédi képviselőt nem kérte, az az eljárás szabályszerű lefolytatásának nem volt akadálya. A felperes beadványaiban sérelmezte továbbá, hogy az ellene indult büntető eljárásban részére védőt nem rendeltek ki, azonban azon eljárás jelen munkaügyi pertől elkülönült, a büntetőeljárás jogszerűségének vizsgálata nem képezheti jelen eljárás tárgyát, a büntető határozat polgári, munkaügyi bíróság általi revízióját jogszabály nem teszi lehetővé (BH1996.155.)
- [15] A felperes fellebbezésében sérelmezte továbbá, hogy az ügyét a bíróság nem vizsgálta meg sem a büntetőeljárásban, sem a munkaügyi perben. A büntetőeljárás szabályszerűségének vizsgálatára a fenti már rögzítettek szerint jelen perben nincs lehetőség, kizárólag a munkaügyi per szabályszerűségéről foglalhat állást az ítéletábra.
- [16] A bíróság a bizonyítást a Pp. 276. § (5) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges körben köteles lefolytatni, ennek eredményeként a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és

perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg [Pp. 279. § (1) bekezdés]. A tényállás e rendelkezés szerinti szabad megállapításának abszolút korlátját jelenti ugyanakkor a munkaügyi perekben is alkalmazandó (EBH2006.1546.) Pp. 264. § (1) bekezdése, amely szerint jogerősen elbírált bűncselekmény esetén a polgári ügyben eljáró bíróság nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. A büntetőítéletben megállapított tényállás ugyan nem köti a munkaügyi bíróságot, azonban az eltérés lehetősége korlátozott, a munkaügyi bíróság sem tehet olyan ténymegállapítást, amely ellentmondana az elítélt terhére rótt bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek (BDT2015.3378.), a jogerős büntetőítéletet a bűnösséget megalapozó tényállás tekintetében sem lehet a munkaügyi perben vitássá tenni, hiszen az a bűnösség kérdésére is kihatna.

- [17] A felperessel szemben a Nyíregyházi Járásbíróság **ÜGYSZÁM** alatti végzésével kisebb értékre elkövetett sikkasztás vétségének elkövetése miatt szabott ki pénzbüntetést, megállapítva, hogy a felepres a 2018. május 28. napján a részére kiadott egyik csomagért átvett 54 990 forinttal nem számolt el az **alperes** munkáltató irányába. A büntetővégzésre a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 739. § (2) bekezdése szerint az ítéletre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, a jogerős büntetővégzés a fentiek szerint köti a munkaügyi perben eljáró bíróságot is.
- [18] A felperes keresetére tekintettel jelen perben azt kellett vizsgálnia a bíróságnak, hogy az azonnali hatályú felmondásban feltüntetett indok valós, okszerű és világos-e. Az azonnali hatályú felmondás indokolásából egyértelműen és kétséget kizáróan beazonosítható azon cselekmény, amelyre a munkáltató az intézkedést alapította. A munkavállaló által a munkaviszonyával összefüggésben elkövetett bűncselekmény a munkaviszony azonnali hatályú felmondásának az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja szerinti okszerű indoka; már a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja is elégséges ahhoz, hogy a munkavállaló megbízhatóságába vetett bizalmat súlyosan megingassa (EBH1999.147), a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tegye. Az azonnali hatályú felmondás indokaként az alperes kifejezetten feltüntette a sikkasztás elkövetésének alapos gyanúját, a büntetőbíróság jogerős, a fentiek szerint a munkaügyi perben is irányadó végzésben pedig megállapította, hogy a felperes az alperesi munkáltató sérelmére a sikkasztást elkövette. A felmondás jogszerűsége szempontjából nem bírt jelentőséggel, hogy a munkavállaló terhére írt cselekmény egyes részmozzanatait a felmondás, illetőleg a büntetővégzés pontosan tartalmazza-e, jelentőséggel az bírt, hogy a felperes a felmondásban terhére rótt bűncselekményt a munkáltató sérelmére elkövette, mely kérdésben a büntetőbíróság határozata a fentiek szerint köti a munkaügyben eljáró bíróságot. Ezért további bizonyítás lefolytatása nélkül is azt lehetett megállapítani, hogy az azonnali hatályú felmondás indoka valós, azaz az azonnali hatályú felmondás jogellenessége a felepres keresetében foglaltak szerint nem állapítható meg.
- [19] A felperes alaptalanul sérelmezte, hogy a bíróság „nem vizsgálta meg az ügyét”. A bíróság nem köteles valamennyi bizonyítási indítványnak eleget tenni, a fent már idézettek szerint a bizonyítást csak a kereset eldöntéséhez szükséges körben kell lefolytatnia. A felperes keresete, az azonnali hatályú felmondás jogszerűsége a lefolytatott bizonyítás, különösen a per anyagává tett büntetőbírói határozat alapján további bizonyítás nélkül elbírálható volt, a bíróság a felperes által indítványozott tanúbizonyítás, illetőleg videófelvetelek megtekintését követően, annak eredményétől függetlenül nem mondhatná ki, hogy a felperes az alperes terhére a sikkasztást nem követte le, az 54 990 forinttal ténylegesen elszámolt. Ezért nem követett el lényeges eljárási szabálysértést az elsőfokú bíróság, amikor további bizonyítás lefolytatása nélkül ítéletet hozott. A bizonyítási indítványok mellőzése esetén a bíróságnak a Pp. 346. § (5) bekezdés alapján az ítélet

indokolásában számot kell adnia azokról az okokról, amelyek miatt a fél által felajánlott bizonyítást mellőzte. Az elsőfokú bíróság ítélte ugyan nem tartalmazza kifejezetten a felperes által felajánlott bizonyítás mellőzésének okait, azonban az ítéletből egyértelműen következik, hogy azt a Pp. 264. § (1) bekezdésére tekintettel mellőzte, lényeges eljárási szabálysértést ezért nem követett el.

- [20] Az ítélet tábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [21] A felperes fellebbezése ugyan nem vezetett eredményre, azonban az alperes a Pp. 81. § (5) bekezdése ellenére másodfokú eljárással felmerült költségeit a jogszabályban meghatározott módon, költségjegyzéken nem számította fel, ezért az ítélet tábla a felperest nem kötelezte ilyen költség megfizetésére (BDT218.3915.).
- [22] Az eljárás az 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja szerint illetékmentes volt.

Debrecen, 2020. november 25.

Dr. Veszprémy Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit sk. előadó bíró,
Dr. Pribula László sk. bíró